

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xxxvi [i.e. v]. Potest abstrahi ratio communis individui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

alio. Individuum logicum, seu secundò intentionaliter sumptum, pro concreto ex natura singulari & cognitione differentiam illius individualement aliquo saltem modo explicitè attingente, dupliciter definitur: prout respicit speciem: cui immediatè subjicitur, dicitur esse id, quod immediatè subjicitur speciei: prout respicit id, de quo prædicatur, est id, quod de uno solo aptum est prædicari. Constituitur autem natura singularis in ratione individui logici per cognitionem directam, comparata dein per cognitionem reflexam, ad se ipsam, cognoscitur esse prædicabilis, & constituitur proximè apta prædicari, & quidem prædicatione non identica, sed formali; dum enim dicitur: *hoc animal est Petrus*: adhuc diversus est significandi modus prædicatum inter & subjectum. Unde Arist. dicens: individua de nullo subjecto dici vel prædicari posse; vult, prædicari non posse prædicatione universalis, seu tanquam superiora de aliis inferioribus.

V. Potest ab omnibus individuis abstracti ratio communis individui; cùm enim

omnia individua in hoc sint similia , quòd possint prædicari de uno solo , & quòd sint indivisa in se &c. licet differant in ratione talis indivisi in se , poterit non minùs ab iis hæc ratio abstrahi , & in ordine ad illam ratione omnia individua cognosci confusè per modum unius , quàm ab animalibus ratio animalis : sicquè accepta singularia in communi definiti possunt definitione explicante rationem hæc ceitatis in communi , etsi res singularis accepta particulariter & determinatè definiti nequeat, definitione explicante rationem hujus in particulari hæc ceitatis ; sicquè ratio individui, prout subsistat huic confusæ cognitioni, erit universale, non minùs, quàm ratio animalis: quamvis quando sic per *Tò individuum* significo rationem communem abstractam, utar hoc nomine contra ejus primam institutionem , vi cuius significat objectum aliquod intrinsecè unum cum aliqua differentia ultima clarè cognitum. Nihilominùs adhuc bene definitur, esse id, quod de uno solo prædicatur, cum sic definiatur individuum confusè cognitum, non quidem in actu signato, ita ut confusa cognitio teneat se ex parte defini-

definiti, sed ut confusè cognitum in actu exercito, vi ipsius actus definiens, quod vi actus, quo constituitur prædicabile de uno solo, cognitum est clarè. Nec dicas: à differentiis non ultimis non potest abstrahi ratio, in qua conveniant, ergo nec ab ultimis: nam etsi ab iis non possit abstrahi ratio communis, quæ significet earum convenientiam in natura, potest tamen abstrahi ratio significans earum convenientiam in officio. v. g. quod constituent speciem, dividant genus: sic licet à differentiis clarè cognitis non possit abstrahi ratio communis, potest tamen hæc ab iis confusè cognitis abstrahi; idem dic de differentiis ultimis; differunt enim individua inter se per differentias individuales clarè cognitæ, conveniunt per easdem confusè cognitæ: & dicit hoc individuum: v. g. Petrus clarè & solitariè cognitum esse indistinctum à Petro, & distinctum à non Petro; cognitum cum aliis tantum dicit esse indistinctum à se, vel indivisum in se & divisum à quolibet alio. Pertinet autem hæc ratio communis individui ad quartum prædicabile, si sumatur physicè pro indiviso in se, unitas quippe est proprietas entis. Pertinet

ad quintum, si sumatur logicè, hæc enim prædicatio; *Petrus est individuum*: non minus est quinti, prædicabilis, quàm hæc: *homo est species*.

VI. SPECIES spectata absolutè est quid extrinsecè unum inexistentis multis per modum naturæ completæ, vel est natura essentialiter completa, intentionaliter indivisa, physicè divisa in plura individua non notabiliter differentia; quæ definitio convenit etiam speciei subalternæ v. g. *animali*, ut concipitur conceptu naturæ completæ, sive ut quid constans genere & differentia, mirum vivente & sensitivo. Spectata ut prædicabilis, est unum aptum tantum prædicari de pluribus solo numero differentibus in quid completè. Qualis tamen non est prædicatio; *Petrus est animal rationale*; non prædicatur enim in quid completè incomplexè, sed hæc potius est in quid & quale. Dum autem rationale prædicatur de hoc, illo & isto rationali, prædicatur completè ut species, ad quod sufficit, ut species exprimat totam essentiam logicam seu prædicabilem de multis, etsi non exprimendo differentiam individualem, non exprimat